

D. A. VAN HOUTE, 25 JAAR TANDARTS

Men kan van mening verschillen over de vraag of een 25-jarig tandarts-jubileum zo belangrijk is dat men hieraan officieel aandacht dient te schenken.

Wanneer wij echter bedenken dat prominente figuren en vooral zij die een vooraanstaande positie innemen in een beroepsorganisatie steeds aan sterke critiek zijn blootgesteld, meen ik dat elk markant feit in hun beroepsbestaan dankbaar moet worden aangegrepen om woorden van hulde en dank uit te spreken voor hun onbaatzuchtig streven. Het is deze onbaatzuchtigheid, deze offerbereidheid gepaard aan een helder en objectief oordeel over de vele en o, zo moeilijke problemen, waarmee onze Maatschappij bij voortdoring wordt geconfronteerd, die Van Houte maken tot de aangewezen figuur om voorzitter te zijn van een beroepsorganisatie die naar alle zijden moet vechten om voor de tandheekunde de plaats te veroveren, die haar toekomt in het kader der gezondheidszorg voor het Nederlandse volk, en voor de tandartsen de positie te behouden, waarop zij als beoefenaren van een vrij beroep rechten kunnen doen gelden.

Zijn streven tot het vormen van een objectieve mening, heeft somtijds de schijn gewekt, dat Van Houte geen eigen mening hebben zou, maar niets is minder waar, en zijn scherpe verstand heeft duidelijk afgebakend waar de grens ligt van het compromis.

En het is nu eenmaal inhaerent aan het democratisch bestel, dat de meeste vraagstukken hun oplossing zullen moeten vinden in een compromis. Zou de voorzitter streven naar het doen zegevieren van een zeer concrete eigen mening, men zou hem een dictatoriaal bewind kunnen verwijten.

Zijn regelmatig bezoek aan de vergaderingen van Genootschap, Vereniging en buitenlandse congressen, bewijst hoe Van Houte, ondanks zijn drukke bestaan, de volle belangstelling heeft behouden voor zuiver tandheekundige vraagstukken, terwijl zijn drukke praktijk hem dagelijks in contact brengt met elk facet der praktische uitoefening.

Zijn werkzaam leven in de Rotterdamse Tandartsen Vereniging bracht hem vroegtijdig in contact met het ziekenfondsprobleem, en door dit alles mogen wij Van Houte beschouwen als een alzijdig georiënteerde functionaris.

Wellicht dat het verlangen „meer in het leven te leggen dan er uit te nemen” m.a.w. om zijn gaven zoveel mogelijk dienstbaar te maken aan het algemeen belang hem er toe gebracht heeft een voor velen te zware last op de schouders te nemen.

Het is voor hem en voor onze Maatschappij van harte te hopen, dat Van Houte niet de dupe zal worden van dit idealisme.

Laat de waardering die hier met volle overtuiging wordt neergeschreven, voor hem een aansporing zijn om met een juiste dosering van krachten ons te blijven bijstaan in deze moeilijke tijden.

Koenen.

J. M. KLINKHAMER Sr. 50 JAAR TANDARTS

Op 19 Mei was het vijftig jaar geleden dat collega J. M. K l i n k h a m e r de tandheelkundige bevoegdheid verwierf. Door zijn vertrek in 1930 naar en zijn verblijf in het voormalige Nederlands Indië, vanwaar hij enkele jaren geleden terug keerde naar zijn vroegere plaats van vestiging, Den Haag, is hij voor de jongere generatie wellicht een onbekende. Wanneer ter inleiding echter wordt vermeld dat hij mede-oprichter en erelid is van de Vereniging van Nederlandse Tandartsen, dan vormt dit voldoende introductie om aan zijn halve eeuw van werkzaamheid in dienst der tandheelkunde hier en overzee enkele woorden te wijden. Zulks te meer omdat hij in de eerste decennia van deze eeuw een belangrijk aandeel heeft gehad aan de activiteiten, die in de toenmalige tandheelkunde in ons land werden ten toon gespreid.

Van zijn streven om in de eerste jaren van die periode de tandheelkunde op hoger peil te brengen, hetgeen in het toenmalige onderwijs ook tot uitdrukking kwam, was de oprichting van de Ver. van Ned. Tandartsen een rechtstreeks gevolg. In de werkzaamheden van de jonge organisatie nam hij van het begin af aan een leidend aandeel, niet alleen in zijn hoedanigheid als voorzitter doch tevens door het houden van tal van voordrachten en demonstraties. Uit de waardering hiervoor vloeyde in 1929 bij het 25-jarig bestaan zijn benoeming tot erelid voort.

De vorderingen op de verschillende gebieden der tandheelkunde hadden gelijkelijk zijn grote belangstelling. De uitvinding der giettechniek en derzelve praktische toepassing vindt bij hem al vroeg bijzondere aandacht. Hij is de eerste in ons land geweest die openlijk het wetenschappelijk bestaansrecht der pulpa-amputatie tegenover de officieel alleenrecht bezittende exstirpatiemethode bepleitte en daarmee een vrij langdurige en vaak heftige antithese-strijd ontkende.

Zijn militante natuur liet zich ook op ander gebied niet onbetuigd; grote interesse voor onderwijsaangelegenheden deed hem zijn inzichten in en buiten de „onderwijscommissie” der maatschappij, waarvan hij enige jaren het voorzitterschap bekleedde, met kracht naar voren brengen. Ook in maatschappelijke kwesties getuigde hij van zijn voortvarendheid. Zo was het met name bij de bestrijding van de onbevoegde uitoefening aan zijn initiatief te danken dat door een rechterlijke beslissing tot in hoogste instantie de bevoegdheid inzake de toepassing der tandprothese juridisch kwam vast te staan. Middellijk was zijn ijveren in deze aangelegenheid en vooral de daardoor gewekte sentimenten aanleiding tot de wetgeving met betrekking tot de „tandheelkundigen” in 1926 en de daarop volgende jaren.

In 1930 gaf K l i n k h a m e r zijn drukke praktijk in Den Haag op om zich in Bandoeng te vestigen. Het verblijf aldaar verwisselde hij drie jaar later voor een benoeming tot leraar aan de School tot opleiding van Indische Tandartsen te Soerabaja. Als onderwijsopdracht werd hem daarbij de prothetiek en de materia technica toegewezen, waarvoor reeds tijdens zijn werkzaamheid in het moederland des jubilaris' bijzondere belangstelling steeds meer was uitgegaan.

Na herstel van het Nederlandse gezag ontving hij opdracht tot reorganisatie van het onderwijs aan het tandheelkundig instituut aldaar, waarbij tevens de naam S.T.O.V.I.T. vervangen werd door die van Universitair Instituut voor Tandheelkunde. In de hoedanigheid van tijdelijk wnd. lector-directeur bleef hij met de leiding van het onderwijs belast tot zijn repatriëring in 1949. Zijn verdiensten vonden erkenning door benoeming tot Officier in de Orde van Oranje Nassau kort voor zijn aftreden.

Een otium cum dignitate zou niet stroken met de ambities van de vitale jubilaris en zo vestigde hij zich opnieuw in zijn vaderstad, waar hij zich wederom aan de praktijk heeft gewijd en naar het zich laat aanzien voorshands nog zal blijven wijden.

Van onze waardering voor wat coll. K l i n k h a m e r in deze halve eeuw ten bate van de tandheelkunde en in vroeger jaren mede voor het Tijdschrift geeft verricht, leggen wij hier gaarne getuigenis af. P. H. B u i s m a n

RADIO VOLKSUNIVERSITEIT

Op de Woensdagen 28 Mei, 4 Juni en 11 Juni des avonds om 18.30 zal prof. R. W. Broekman voor de Radio-Volksuniversiteit spreken over: „Religie en Wetenschap”, een historische beschouwing over de ontwikkeling van het wetenschappelijk denken vanaf de Middeleeuwen tot in onze dagen en de invloed daarvan op dogma's van de kerk.

JUBILEA

Twee verdienstelijke collega's mochten het feit herdenken dat zij voor 40 jaar het tandartsdiploma verwierven. Het zijn K. Groustra te Haarlem op 12 April en P. P a r m e t op 2 Mei. Hun zij ook van deze plaats dank gebracht voor de wijze waarop zij de tandheelkunde hebben gediend.

ONDERSCHIEDINGEN

Ter gelegenheid van de verjaardag van H.M. de Koningin is benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau collega Dr. Th. E. de Jonge te Amsterdam en tot Ridder in de orde van Oranje Nassau M. K. Verhoeven Lzn te Voorburg.

Z.W.O.-STIPENDIA

De Nederlandse Organisatie voor zuiver-wetenschappelijk onderzoek (Z.W.O.) zal, te beginnen bij het academisch jaar 1952—1953, jaarlijks enkele *stipendia* (fellowships) beschikbaar stellen om veelbelovende, jongere wetenschapsbeoefenaars de gelegenheid te geven zich op het terrein van hun keuze te ontwikkelen. Aan de verlening der stipendia zal een scherpe selectie vooraf gaan. Zij zijn bestemd voor Nederlanders, die met goed gevolg — en bij voorkeur nog niet lang geleden — een doctoraal- of ingenieursexamen hebben afgelegd of gepromoveerd zijn. Het doel is de wetenschapsbeoefening in Nederland te bevorderen; van de stipendiaten wordt dus verwacht, dat zij na afloop van het stipendium, althans gedurende enige jaren, in ons land werkzaam zullen blijven.

Betreffende de wijze van besteding van de stipendia bestaan geen andere beperkende bepalingen dan dat deze naar het oordeel van Z.W.O. dienstig is om het gestelde doel te bereiken.

Het stipendium bestaat uit twee bedragen: één voor levensonderhoud en één voor „onkosten”. Voor het eerste deel is de richtlijn een bedrag van f 5.000.— per jaar (12 maanden).

Candidaten kunnen zich in eerste instantie niet zelf aanmelden, doch slechts door bemiddeling van een tot oordelen bevoegd persoon (b.v. een hoogleraar). Deze eerste aanmelding moet plaats hebben vóór 1 Juni 1952.

De selectie heeft plaats door het Bestuur van Z.W.O., dat de kandidaten uitnodigt voor zich of voor een daartoe ingestelde commissie te verschijnen.

GEDENKBOEK Fa. H. DRIJFHOUT & ZN.

Ter gelegenheid van haar 125-jarig jubileum ontvingen wij van bovengenoemde firma een keurig gebonden gedenkboek, waarin de historie van deze in tandheelkundige kringen welbekende Edelmetaalbedrijven wordt beschreven. Het boekje is verlucht met fraaie platen die een kijkje geven op de interieurs van het bedrijf, zowel van ontvangstzalen en kantoren als van het ingewikkelde metaalbedrijf zelf met zijn moderne apparatuur.

MILITAIRE MUTATIES

Bij Koninklijk besluit van 19 Februari 1952 no. 45 is, te rekenen van 1 December 1951:

- 1°. aan luitenant-ter-zee tandarts der 1ste klasse bij de K.M.R. J. H o e k s t r a op zijn daartoe gedaan verzoek eervol ontslag uit de reservedienst verleend;
- 2°. benoemd tot luitenant-ter-zee tandarts der 1ste klasse J. H o e k s t r a.

Bij Koninklijk besluit van 14 Maart 1952 no. 40 zijn benoemd en aangesteld, bij het reserve-personeel der Koninklijke landmacht:

bij de tandheelkundige dienst, tot reserve-officier tandarts der eerste klasse: met ingang van 14 Maart 1952, de reserve-officier tandarts der tweede klasse (tijdelijk reserve-officier tandarts der eerste klasse) R. W. F. E b b e n h o u t en de reserve-officier tandarts der tweede klasse H. v a n H a r t i n g s v e l t ; met ingang van 15 Maart 1952, de reserve-officieren tandarts der tweede klasse S. C u i p e r en J. C. A. M. V e r m e u l e n ; met ingang van 1 April 1952, de reserve-officieren tandarts der tweede klasse M. D. J. K a r s t e n, P. A. T. L. N e l i s s e n, R. H. v a n d e L u s t g r a a f, E. F. M e u t e r en A. d e G r o o t ;

Bij Koninklijk besluit van 22 Maart 1952 no. 22 is met ingang van 1 April 1952 eervol ontslag uit de militaire dienst verleend aan de reserve-officier tandarts der tweede klasse A. I. M. v a n Z u n d e r t, van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht.

Bij Koninklijk besluit van 26 Maart 1952 no. 69 is met ingang van 1 April 1952 op het daartoe door hem gedaan verzoek eervol ontslag uit de militaire dienst verleend aan de reserve-officier tandarts der eerste klasse H. C. N. M u n n i g S c h m i d t, van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht.

Bij Koninklijk besluit van 27 Maart 1952 no. 32 zijn, te rekenen van 25 Februari 1952, benoemd en aangesteld, bij het reserve-personeel der Koninklijke landmacht, bij de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht, bij de tandheelkundige dienst, tot reserve-officier tandarts der tweede klasse, de gewoon dienstplichtige soldaten J. A. B o o m s m a en L. R e i t s m a.

Bij Koninklijk besluit van 28 Maart 1952 no. 64 is met ingang van 1 April 1952 op het daartoe door hem gedaan verzoek eervol ontslag uit de dienst bij het reserve-personeel der Koninklijke landmacht verleend aan de reserve-officier tandarts der tweede klasse J. L. S l o t e m a, van de geneeskundige dienst der Koninklijke landmacht.